

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Druk nr 1226

Warszawa, 22 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy:

**- o zmianie ustawy o Trybunale
Konstytucyjnym oraz ustawy
o wynagrodzeniu osób zajmujących
kierownicze stanowiska państwowe.**

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Andrzeja Dudę Podsekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP.

(-) Lech Kaczyński

USTAWA

z dnia

2008 r.

o zmianie ustawy o Trybunale Konstytucyjnym oraz ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe

Art. 1

W ustawie z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. Nr 102, poz. 643, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Sędziowie Trybunału w sprawowaniu swojego urzędu są niezawiśli i podlegają tylko Konstytucji.

2. Wynagrodzenie zasadnicze sędziego Trybunału stanowi wielokrotność kwoty bazowej będącej podstawą ustalania wynagrodzeń sędziów sądów powszechnych i określanej corocznie w ustawie budżetowej, przy zastosowaniu mnożnika 8,8.

3. Wynagrodzenie prezesa oraz wiceprezesa Trybunału odpowiada wynagrodzeniu zasadniczemu sędziego Trybunału powiększonemu o dodatek funkcyjny stanowiący wielokrotność kwoty bazowej, o której mowa w ust. 2, przy zastosowaniu mnożnika, odpowiednio: 2,2 oraz 1,5.

4. Sędziowie Trybunału po zakończeniu swojej kadencji przechodzą w stan spoczynku.

5. Sędzia Trybunału po zakończeniu swojej kadencji ma prawo powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko lub otrzymać

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 48, poz. 552 i Nr 53, poz. 638, z 2001 r. Nr 98, poz. 1070 oraz z 2005 r. Nr 169, poz. 1417.

stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu. Do sędziów, którzy skorzystają z tego prawa, nie ma zastosowania przepis ust. 4.

6. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Trybunału stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące praw i obowiązków oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów Sądu Najwyższego.” ;

2) art. 17 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 17. 1. Organizacyjne i administracyjne warunki pracy Trybunału zapewnia prezes Trybunału oraz podległe mu Biuro Trybunału.
2. Biurem Trybunału kieruje szef, którego powołuje i odwołuje Zgromadzenie Ogólne na wniosek prezesa Trybunału.
 3. Wynagrodzenie szefa Biura Trybunału jest ustalane na podstawie przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe w zakresie dotyczącym sekretarza stanu.
 4. Szczegółowy zakres zadań i strukturę Biura Trybunału określa statut.
 5. Do pracowników Biura Trybunału stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.”.

Art. 2

W ustawie z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z późn. zm.²⁾) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1982r. Nr 31, poz. 214, z 1985r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987r. Nr 21, poz. 123, z 1989r. Nr 34, poz. 178, z 1991r. Nr 100, poz. 443, z 1993r. Nr 1, poz. 1, z 1995r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883, z 1998r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065, z 1999r. Nr 110, poz. 1255, z 2000r. Nr 6, poz. 69 i Nr 48, poz. 552, z 2001r. Nr 154, poz. 1784 i 1800, z 2002r. Nr 214, poz. 1805 i Nr 240, poz. 2052, z 2003r. Nr 45, poz. 391 i Nr 65, poz. 595, z 2004r. Nr 33, poz. 285, Nr 116, poz. 1202, Nr 210, poz. 2135 i Nr 281, poz. 2774 oraz z 2005r. Nr 169, poz. 1417.

„2) Marszałka Sejmu, Marszałka Senatu, Prezesa Rady Ministrów, wicemarszałka Sejmu, wicemarszałka Senatu, wiceprezesa Rady Ministrów, Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, ministra, Prezesa Narodowego Banku Polskiego, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka, Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, Prezesa Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa, wiceprezesa Najwyższej Izby Kontroli, Szefa Kancelarii Sejmu, Szefa Kancelarii Senatu, zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, zastępcy Szefa Kancelarii Senatu, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Głównego Inspektora Pracy, zastępcy Głównego Inspektora Pracy, Kierownika Krajowego Biura Wyborczego,”.

Art. 3

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Uzasadnienie

Proponowana nowelizacja ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym dotyczy zasad oraz systemu wynagradzania sędziów Trybunału, z perspektywy blisko dziesięciu lat funkcjonowania dotychczasowych przepisów i praktyki w tej mierze.

Zgodnie z art. 195 ust. 2 Konstytucji sędziom Trybunału Konstytucyjnego zapewnia się *warunki pracy i wynagrodzenie odpowiadające godności urzędu oraz zakresowi ich obowiązków*. Ustawa w dotychczasowym art. 6 ust. 2 stanowi zaś, że wynagrodzenie zasadnicze sędziego Trybunału jest równe wynagrodzeniu zasadniczemu wicemarszałka Sejmu. W pozostałym zakresie składników wynagrodzenia – tj. dodatku z tytułu wysługi lat – ustawa odsyła do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy o Sądzie Najwyższym. W odniesieniu do Prezesa i Wiceprezesa Trybunału ustawa o Trybunale Konstytucyjnym nie reguluje kwestii ich wynagradzania; regulację tę zawiera ustawa z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe.

W zakresie wynagradzania w Trybunale mamy zatem do czynienia nie z autonomicznym, właściwym tej instytucji, a zarazem – w tym sensie – adekwatnym wobec dyrektywy z art. 195 Konstytucji systemem, ale ze stosowaniem parametrów pośrednio (sędziowie) bądź wprost (Prezes, Wiceprezes) właściwych dla kierowniczych stanowisk państwowych. Długoletnia praktyka pokazuje, iż nie jest to rozwiązanie trafne i uzasadnione. Po pierwsze – związanie systemu wynagradzania sędziów (oraz kierownictwa) Trybunału z systemem tzw. „R” uzależnia kształtowanie ich wysokości od decyzji budżetowych mających siłą rzeczy, przez odniesienie do szerokiego, specyficznego kręgu funkcjonariuszy publicznych, charakter w dużej mierze polityczny. Po drugie – dotychczasowy system wynagradzania sędziów (oraz kierownictwa) Trybunału różni się zasadniczo od systemu, według którego – po zmianach ustawowych – kształtowane są wynagrodzenia sędziów naczelných

organów władzy sądowniczej – Sądu Najwyższego (od 2003r.) i Naczelnego Sądu Administracyjnego (od 2004r.). Sędziowie i kierownictwo SN oraz NSA wynagradzani są bowiem według specjalnie określonych zasad, przy wykorzystaniu kwot bazowych stosowanych w budżecie państwa w odniesieniu do kształtowania wynagrodzeń wszystkich sędziów. Nadto, zarówno prezesi SN, jak NSA nie są już objęci przepisami ustawy o wynagradzaniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe – w tym sensie zatem władza sądownicza, poza Trybunałem Konstytucyjnym, korzysta z przymiotu swoistej autonomii zasad wynagradzania, w stosunku do innych segmentów władzy publicznej.

Istotą projektowanej nowelizacji jest przeto ustanowienie odrębnego, właściwego tylko dla Trybunału Konstytucyjnego (15 sędziów, w tym Prezes i Wiceprezes) systemu wynagradzania, generalnie nawiązującego do parametrów obowiązujących w Sądzie Najwyższym i Naczelnym Sądzie Administracyjnym. Proponowane rozwiązanie, poza konstrukcją systemową, służy także zniwelowaniu obecnych, dość istotnych różnic (*in minus*) w relacjach wysokości wynagrodzeń (brutto) kierownictwa i sędziów Trybunału w stosunku do kierownictw oraz sędziów SN i NSA, a w konsekwencji stabilizacji wynagrodzeń w Trybunale, ze zwyżką na rzecz Trybunału Konstytucyjnego średnio na poziomie ok. 10%. Wydaje się, że z jednej strony wprowadzenie podobnych, właściwych władzy sądowniczej zasad kształtowania wynagrodzeń, z drugiej zaś pewne zróżnicowanie ich wysokości wynikające z pozycji ustrojowej i szczególnych kompetencji Trybunału Konstytucyjnego, właściwie odpowiadać będzie dyspozycji wyrażonej w art. 195 ust. 2 Konstytucji, a także charakterystyce pozycji oraz zadań związanych z urzędem sędziego Trybunału.

W art. 1 w pkt 1 projektowanej nowelizacji zostało zaproponowane nowe brzmienie art. 6 ustawy z dnia 1 sierpnia 1997 r. o Trybunale Konstytucyjnym. W ust. 2 i 3 art. 6 sformułowano nowe zasady, o których wyżej mowa. Ponadto

brzmienie art. 6 – poza niewielkimi zmianami redakcyjnymi – odpowiada obecnie obowiązującemu.

W konsekwencji zmian wynikających z art. 1 projektu proponuje się, w art. 2, odpowiednią nowelizację w ustawie o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, polegającą na nieuwzględnianiu wśród osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy, Prezesa i Wiceprezesa Trybunału Konstytucyjnego.

W kontekście wyżej zaprezentowanych zmian systemu wynagradzania sędziów Trybunału, polegających m.in. na rezygnacji z powiązania z ustawą o wynagradzaniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, proponuje się jednocześnie nowelizację art. 17 ustawy o Trybunale Konstytucyjnym, w zakresie dotyczącym statusu szefa Biura Trybunału. Projektowane nowe brzmienie art. 17 ma na celu unifikację regulacji stanowiska szefa Biura Trybunału, jako urzędnika państwowego, z odpowiednimi regulacjami obowiązującymi wobec szefów kancelarii Pierwszego Prezesa SN oraz Prezesa NSA, a odnoszącymi się jedynie do parametru ustalania wynagrodzenia (ust. 2 i 3).

Projekt wywołuje skutki finansowe dla budżetu państwa (w części 06 – Trybunał Konstytucyjny), rocznie w kwocie 1,45 mln zł., głównie obejmujące korektę wysokości wynagrodzeń sędziów i kierownictwa Trybunału oraz stosowną waloryzację uposażeń sędziów Trybunału w stanie spoczynku i świadczeń wypłacanych rodzinom byłych sędziów Trybunału.

Przedstawiany projekt ustawy został pozytywnie zaopiniowany przez Krajową Radę Sądownictwa. Projektowana nowelizacja była również przedmiotem konsultacji z Ministerstwem Finansów.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.